

OPONENTSKÝ POSUDEK

Název práce: SYSTÉMOVÁ HYPERTENZIA A ZÁTĚŽ

Autor: Radovan Sakaláš, B.S.B.A

Příznivý vliv fyzické zátěže na hypertenzní nemoc je na jednu stranu znám již poměrně dlouhou dobu, na stranu druhou je stále opomíjen i některými uznávanými autoritami v léčbě této choroby. Tato bakalářská práce nabízí systematický přehled literatury o vztahu výše krevního tlaku a různých druhů fyzické zátěže.

Práce má 53 stran vlastního textu a téměř stejnou část práce zaujímá seznam literatury spolu s přílohami. První třetina textu je věnována fyziologii regulace krevního tlaku, metodologii jeho měření a hypertenzi jako nosologické jednotce. Největší část práce systematizuje poznatky o fyziologických a patofyziologických aspektech akutního a chronického vlivu různých druhů zátěže na výši krevního tlaku. Pět stran je věnováno diskuzi.

Je třeba konstatovat, že autor přistoupil k dané problematice velmi poctivě a ukázal smysl pro práci s vědeckými texty, z nichž vyzdvihuje ty nejdůležitější informace a vyvozuje vlastní závěry. Fyziologie a patofyziologie regulací jsou předloženy srozumitelně a v dostatečné míře. Stejně tak analýza studií o krevním tlaku a zátěži předkládá ty nejdůležitější závěry. Některé kapitoly, jako je farmakologická terapie hypertenze jsou spíše jen načrtnuty, nicméně tak je to v pořádku, poněvadž bakaláři fyzioterapie základní znalost antihypertenziv stačí. V diskuzi autor schopně svá východiska obhajuje.

Přes kvalitní úroveň práce v ní lze najít věcné chyby. Příkladem je věta na straně 18 popisující pomalé mechanismy regulace krevního tlaku: “K nim patří celkové vylučovanie tekutiny ľadvinami”. Bylo by vhodnější zmínit spíše vylučování natria, ježto vylučování vody je v tomto případě až sekundární. Další faktickou nesrovnalostí je ve stati pojednávající o obecné farmakologii, kde jsou ve výčtu farmak uvedeny blokátory angiotenzinových receptorů typu 1 a blokátory angiotenzinoého receptoru. Domnívám se, že jde o jednu skupinu léčiv. Zjevnou únavu, která autora trápila při dokončování práce naznačuje věta “Vplyv fyzickej zát'áže na vysoký tlak má priaznivý vplyv” ze závěru na straně 63. Je také sporné, zda si lze stanovovat hypotézu u řešeršní práce.

Přes výše uvedené výhrady musím konstatovat, že autor splnil nároky kladené na bakaláře fyzioterapie. Autor si je vědom, že hypertenzi je třeba hodnotit v kontextu dalších civilizačních “rizik”, ke kterým má zátěž a potažmo fyzická aktivita neodiskutovatelný vztah. Také bych ocenil závěry vyvozené z vlastních zkušeností. Autor dokázal schopnost analyticky a synteticky myslet a vřele doporučuji tuto práci k obhajobě s navrhovanou známkou velmi dobrou až výbornou – dle vlastní obhajoby.

V Praze 10.9.2008

MUDr. Michal Procházka

